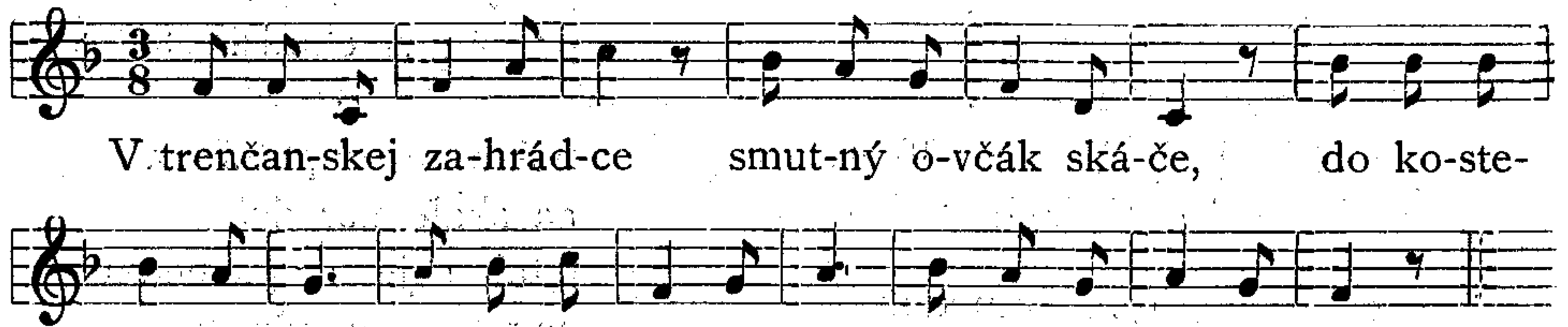

Neplač, neplač, milá panno,
 neb již to jest všecko darmo,
 lepší tobě s dítětečkem,
 nežli mi jest s tvým věnečkem.

Ty dítětečko vychováš
 a nebo ho do lidí dáš;
 já tvůj věnek nosit musím,
 který jsem vzal na svou duši.

A když přijdu před soud božský,
 zemdlí ve mně všechny kosti,
 zemdlí žily pod koleny
 o tvůj věneček zelený.

153.

V trenčan-skej za-hrád-ce smut-ný o-včák ská-če, do ko-ste-
 la zvo-ňá, pa-nen-ky se mo-dlá, mo-ja mi-lá pla-če.

V trenčanskéj zahrádce
 smutný ovčák skáče,
 do kostela zvoňá,
 panenky sa modlá,
 moja milá pláče.

Keď si sa robila
 poctivú panenkú,
 [: bolo ti něléhať :]
 pod moju haľenkú.

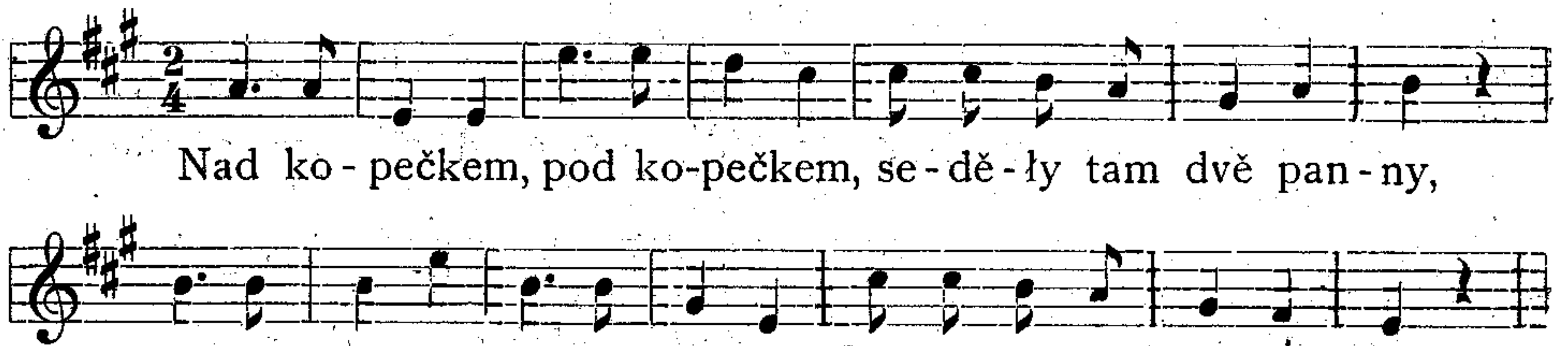
Ta moja haľenka
 preveľice těplá,
 [: nějedněj panence :]
 z hlavy věneček zmetla.

Z hlavičky věneček,
 s prsta prstěneček,
 [: mohly sme si uvjat :]
 z rozmarýnu věneček.

Můj zelený věneček,
 po hlavičce skáče
 [: a tvoja poctivosť :]
 na kolěbce pláče.

154.

Z Karlovic.

Nad ko-pečkem, pod ko-pečkem, se-dě-ly tam dvě pan-ny,
 já sem jim dál po-zdra-vé-ní, o-ny mně dě-ko-va-ly.

Nad kopečkem, pod kopečkem,
 seděly tam dvě panny,
 já sem jim dál pozdravění,
 ony mě děkovały.

Jednu sem pojál za ruku
 a svú miľú za obě,
 podívaj sa, moja miľá,
 jakú ľásku mám k tobě.